

Arrest

nr. 298 761 van 15 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 14 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 13 december 2020, diende op 14 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 oktober 2020 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Polen (Eurodac).

1.3. Op 2 juni 2021 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten, daar Polen verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.4. Op 14 juli 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 15 juli 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 14/12/2020

Overdracht CGVS: 19/08/2021

In het kader van een onderzoek naar uw aanvraag tot internationale bescherming organiseerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een persoonlijk onderhoud op 22 februari 2022 van 14u10 tot 17u18, waarin u werd bijgestaan door een tolk die het Pashtoe machtig is. Uw advocaat Mter Oger, vervanger van Mter Chatchatrian, was gedurende het volledige persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn van het dorp Naway Qalai (district Mehterlam, provincie Laghman). U bent Pashtoe van origine. U liep tien jaar school in uw regio van herkomst.

Uw vader M.K. was in het verleden tewerkgesteld als ingenieur voor het buitenlandse bedrijf Alpha Omega Services (AOS). Dit bedrijf had contracten met de Afghaanse overheid voor de reparaties van wapens van de Afghaanse veiligheidsautoriteiten (politie en leger). In 2010 werd uw vader gedood door de taliban omwille van zijn werkzaamheden als reparateur. Alpha Omega schoot jullie familie ter hulp en bood uw oudste broer Z. de functie van uw vader aan na diens dood. Ook uw broer kreeg nadien problemen met de taliban. Zij eisten dat Z. zijn activiteiten bij AOS stop zou zetten en dat hij voor hun groepering zou komen werken, maar uw broer weigerde. Aan het einde van 2018 werd Z. op zijn beurt neergeschoten door de taliban. Toen enkele dagen later duidelijk werd dat ook u en uw broer S. in het vizier van de taliban waren gekomen, werd door de familie besloten dat jullie Afghanistan moesten verlaten.

Via Iran, Turkije en Bulgarije reisden jullie naar Servië. U verbleef er meer dan een jaar en reisde nadien alleen verder omdat S. zijn been brak in Servië. Via Polen (waar uw vingerafdrukken op 27 oktober 2020 genomen werden) en Duitsland kwam u naar België. Op 14 december 2020 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en diende u uw aanvraag tot internationale bescherming in. Op 2 juni 2021 nam de DVZ het besluit 26quater daar Polen verantwoordelijk werd geacht voor uw aanvraag. U gaf geen gehoor aan het bevel om het grondgebied te verlaten en na het verstrijken van de termijnen werd België verantwoordelijk voor uw verzoek.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban. U verwijst naar de activiteiten van uw vader en uw broer Z. bij AOS en verklaart dat de taliban nadien u en S. benaderd hebben voor een samenwerking.

Ter staving van uw verklaringen legt u volgende documenten neer: kopieën van uw taskara en van uw paspoort, de taskara's van uw vader en Z., diverse stukken die hun tewerkstellingen moeten staven (twee werkbadges, een opleidingscertificaat, een brief van Alpha Omega en een compensatiecontract met betrekking tot de dood van uw vader en een werkbadge, vier certificaten, een brief van een hospitaal, een bevestigingsbrief van Alpha Omega en vier werkcontracten ter staving van uw broer zijn activiteiten) en de twee originele enveloppes waarmee de documenten u werden toegezonden.

Op 14 maart 2022 bezorgde u het CGVS via uw advocaat nog opmerkingen op het persoonlijk onderhoud en twee foto's van uw overleden familieleden en een link naar een videofragment over de begrafenis van uw broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS merkt voorts op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft.

Het CGVS stelt immers vast dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden tewerkstellingen van uw vader en van uw broer Z. voor het bedrijf Alpha Omega dat diensten leverde aan de Afghaanse strijdkrachten, wat nochtans de aanleiding zou hebben gegeven tot uw problemen met de taliban. Zo zijn uw verklaringen over hun beider jobs bijzonder summier en zeer vaag gebleken. Van uw vader weet u niet wanneer hij in dit bedrijf aan de slag gegaan zou zijn als wapenhersteller of welke eventuele beroepsactiviteiten hij daarvoor uitgeoefend zou hebben (CGVS, p. 12). U verklaart verder dat uw vader werkzaam was op een basis van het Afghaanse nationale leger in Kunar maar om welke basis het precies zou gaan en waar die plek dan wel gesitueerd zou zijn, kan u niet toelichten (CGVS, p. 13). Dat zijn tewerkstelling al van langer geleden dateert, kan niet overtuigen als verklaring voor uw onwetendheid, te meer u ook in het geheel onduidelijk blijft over uw broer Z., terwijl zijn job als wapenhersteller toch van recenter zou dateren. Hoewel u verklaart dat uw broer op verschillende plekken en in verscheidene provincies in Afghanistan tewerkgesteld zou zijn voor AOS, bent u vervolgens niet in staat om het CGVS hiervan een duidelijk overzicht te geven en herinnert u zich nauwelijks twee plaatsen: Kunar en Gamberi te Laghman (CGVS, p. 15). Voorts slaagt u er niet in om zelfs ook maar één herinnering of anekdote aan te halen met betrekking tot hun beweerde tewerkstellingen (CGVS, p. 18). Dit is zeer frappant. Ook als het CGVS opmerkt dat dergelijke job als wapenhersteller een zekere technische kennis vereist en u de vraag stelt of uw vader en/of broer dan technisch geschoold waren, tast u blijkbaar in het duister (CGVS, p. 18 en 19).

Verder zijn uw verklaringen in verband met het bedrijf Alpha Omega zo mogelijks nog beknopter. U zegt dat het een buitenlands bedrijf is dat wapens van Afghaanse strijdmachten repareert maar verder heeft u er geen informatie over. Gevraagd of AOS dan bv een Indiaas, Amerikaans, ... bedrijf is, zegt u dat niet te weten. Dit is zeer opvallend, te meer u bij de DVZ nog wel duidelijk wist te stellen dat het om een Amerikaans bedrijf zou gaan (Vragenlijst CGVS, p. 3). Of het bedrijf ergens een hoofdkwartier heeft in Afghanistan, hoeveel werknemers Alpha Omega ongeveer tewerkstelt en of het bedrijf nog steeds actief is in het land zijn allemaal zaken die u evenmin kan verduidelijken (CGVS, p. 14-15). Als het CGVS zich voorts afvraagt of het bedrijf ook andere diensten aanbiedt dan het repareren van wapens, zegt u wederom er geen informatie over te hebben (CGVS, p. 18).

Zelfs wat betreft de leeftijd van uw broer Z. ziet u blijkbaar de noodzakelijk om zeer onduidelijke verklaringen af te leggen. Gevraagd naar zijn leeftijd op het moment van zijn overlijden in 2018, antwoordt u dat niet te weten "omdat hij ouder was" dan u (CGVS, p. 18). Dit argument kan bezwaarlijk overtuigen, te meer u twee oudere zussen zou hebben en u hun leeftijden bij de DVZ nog wel kon opgeven (Vragenlijst DVZ, punt 17). Daarnaast legt u zijn taskara voor en zijn aanbevelingsbrief van Alpha Omega, nochtans twee documenten waarop zijn leeftijd genoteerd staan. Het is helemaal niet aannemelijk dat een enigszins geschoolde jongeman die beweert zijn land van herkomst te zijn moeten ontvluchten omwille van de jobs van zijn vader en broer, omtrent alle bovenstaande elementen geen enkel zinvol antwoord zou kunnen geven. Uw uiterst summiere verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw naaste familieleden dergelijke jobs uitoefenden verder.

De documenten die u in verband met hun werk voorlegt, kunnen uw geloofwaardigheid niet herstellen, integendeel. Vooreerst kon vastgesteld worden dat u veelal niet vertrouwd bent met de door u neergelegde stukken. U legt bv een (onvolledig) verzekeringscontract voor dat handelt over een compensatie voor jullie familie naar aanleiding van het overlijden van uw vader. Hiernaar gevraagd verklaart u dat Alpha Omega nooit een compensatie zou hebben uitbetaald, maar op de vraag waarom zij dit dan nooit gedaan zouden hebben, zegt u dat niet te weten (CGVS, p. 19, p. 20). Nochtans zou volgens het contract de som van zo'n 7000\$ uitbetaald worden aan de weduwe, met name uw moeder. Het is dan ook gezien de grootte van het bedrag zeer merkwaardig dat u niet zou weten of het al dan niet uitbetaald werd aan uw moeder, of waarom het nooit werd uitbetaald (CGVS p. 20). Nog is het zo dat de zagezegde werkbadge van uw vader vermeldt dat hij een teamleider was in het bedrijf, maar ook van dit gegeven bent u hoegenaamd niet op de hoogte (CGVS, p. 18). Verder dient nog opgemerkt te worden dat de inhoud van hun documenten in tegenstrijd is met uw eigen verklaringen. Twee certificaten van uw vader en uw broer Z. tonen aan dat zij beiden in de periodes 2006-2008 en 2008-2010 tegelijkertijd een training zouden gevolgd hebben bij AOS. Nochtans beweert u dat Z. pas in het bedrijf zou zijn beginnen werken na de dood van jullie vader, die ergens in 2010 plaatsvond (CGVS, p. 15). U argumenteert vaagweg dat de certificaten dateren van de periode dat het bedrijf startte met hun operaties, wat geenszins overtuigt (CGVS, p. 22). U stelt voorts dat Z. tot het jaar 2018 voor Alpha Omega zou hebben gewerkt, nochtans wees het CGVS u er reeds tijdens het persoonlijke onderhoud al op dat dit geenszins afgeleid kan worden

uit de door u neergelegde stukken. De zogezegde werkbadge van uw broer vermeldt als vervaldatum 21 september 2013, en ook een appreciatiecertificaat en een bevestigingsbrief van zijn tewerkstelling – wat overigens leest als een afscheidsbrief – handelen over het einde van de samenwerking in 2013. Hiermee geconfronteerd biedt u wederom geen afdoende verklaring: u verklaart dat u niet voor het bedrijf heeft gewerkt, dat u het niet van het begin tot het einde kan uitleggen, dat u onvoldoende informatie heeft, dat uw broer het niet uitlegde, dat u geen details kan geven (CGVS, p. 21). Al deze verklaringen bieden geen voldoende verschoning aangezien het uw broer betrof die als naast familielid moet worden gezien.

Ook moet nog gewezen worden op de informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier en waaruit blijkt dat het bedrijf AOS in het verleden inderdaad actief was in Afghanistan maar dat hun contracten als onder meer wapenhersteller voor het Afghaanse leger naar alle waarschijnlijkheid al in 2014 beëindigd werden. Hierop gewezen, komt u niet verder dan enkele vage vermoedens en veronderstellingen: het bedrijf had “misschien” andere projecten of andere branches, zo verklaart u (CGVS p. 21). Van iemand die beweert de taliban te moeten vrezen omwille van de banden tussen zijn familieleden en dat bedrijf, kan hieromtrent nochtans een duidelijker en gedetailleerde uitleg verwacht worden.

Verder moet gewezen worden op uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw beweerde vertrekdatum uit Afghanistan. Bij de DVZ verklaarde u nog dat u het land verliet in december 2018 (Verklaringen DVZ, punt 37), ten aanzien van het CGVS beweert u evenwel dat u Afghanistan verlaten hebt in december 2017 (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met dit verschil zegt u dat u het niet meer zeker weet of het nu het jaar 2017 of 2018 vertrok, wat helemaal niet overtuigt, te meer u nadien uw verklaringen wederom bijstuurt en tot twee keer zou stellen dat dat u weldegelijk in de laatste maand van 2018 vertrokken bent (CGVS, p. 5 en p. 17). De wel zeer opvallende vaststelling dat u uw vertrekdatum aanvankelijk precies één jaar eerder situeert, doet veeleer vermoeden dat het hier niet om een “toevallige” vergissing gaat maar dat u probeert om enkele zaken te corrigeren en in lijn te brengen met elkaar. Dit blijkt uit uw relaas. Bij de DVZ verklaarde u nog dat uw broer Z. gedood werd door de taliban in 2017 en dat u en uw broer S. “niet veel later” Afghanistan verlieten (Vragenlijst CGCS, punt 5). Ook bij het CGVS zegt u dat de dood van jullie broer de aanleiding gaf om enkele dagen later uit het land te vertrekken, maar waar u eerst beweert dat zijn overlijden dateert van 2017, verklaart u vervolgens dat u het niet meer weet of het nu 2017 of 2018 was, om uiteindelijk te stellen dat hij dus aan het einde van het jaar 2018 gedood werd (CGVS, p. 16 en 17). Het is nochtans helemaal niet aannemelijk dat u zich dergelijke ingrijpende gebeurtenis, met name de dood van uw eigen broer, niet beter in de tijd zou kunnen situeren, indien geloofwaardig. Uw steeds wisselende en veeleer onduidelijke verklaringen met betrekking tot het tijdstip van uw vertrek doen dan ook in zeer ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. De verklaring van uw advocaat in de opmerkingen op het persoonlijk onderhoud, als dat u als zeer laag geschoold persoon niet in staat bent een kalender te hanteren volstaat niet. U kan immers wel lezen en schrijven en bent volgens uw verklaringen tot de twaalfde graad naar school geweest (CGVS p. 9, 19).

Gelet op dit alles meent het CGVS dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De kopieën van uw taskara en uw paspoort dienen hoogstens ter staving van uw identiteit, wat in deze beslissing niet betwist wordt. Wat betreft de overige stukken, met name de werkdocumenten van uw vader en uw broer, merkt het CGVS op dat dergelijk documenten enkel bewijswaarde hebben als ze gepaard gaan met overtuigende en doorleefde verklaringen, wat in uw geval geenszins is gebleken. Nog moet benadrukt worden dat hierboven al opgemerkt werd dat u geenszins vertrouwd bent met deze documenten en/of dat de inhoud ervan in tegenstrijd is met uw verklaringen.

In verband met de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud verstuurd op 14 maart 2022 merkt het CGVS op dat ze voorgaande beslissing niet wijzigen. Dat Dari en Farsi verschillende talen zijn en u slechts beperkt Dari spreekt doet niet ter zake, het persoonlijk onderhoud vond immers plaats in de taal die u had gekozen op DVZ, met name Pashtu. Verder betreffen de opmerkingen nog een verduidelijking in verband met de veranderingen in postbediening in Afghanistan en de manier waarop u de documenten hier verkreeg, wat echter geen verklaring is voor uw gebrekkige kennis van de inhoud van de documenten. Dat het opleidingsniveau in Afghanistan lager is dan in België is evenmin een voldoende verklaring voor uw gebrekkige kennis van de jobs van uw naaste familieleden, namelijk uw vader en oudste broer. Uw advocaat voegde er tevens aan toe dat u nooit in Pakistan heeft verbleven, in tegenstelling tot wat het CGVS volgens uw advocaat vermoedt. Tot slot werden nog foto's toegevoegd van uw overleden vader en broer en een videofragment van de begrafenisceremonie van uw broer. Echter

kan aan privé-foto's en filmpjes weinig bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Evenmin valt hieruit af te leiden dat de overledenen uw vader en broer zijn.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan.

Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals beryllbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden

van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier

waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Exceptie van onwettigheid;
- Artikel 197 j° 195, derde lid, van het Strafwetboek;
- *Fraus Omnia Corruptit*;
- Artikel 6 van het EVRM;
- Artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel;
- De materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing verkeerdelijk stellen dat advocaat Oger, *loco* advocaat Chatchatrian, aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud. Dit was immers advocaat Hurlebusch.

De advocaat van verzoeker heeft hiertoe verscheidene mails gestuurd om deze fout te corrigeren. Verzoeker betoogt dat deze fout getuigt van een manifeste onzorgvuldigheid.

Verzoeker verwijst naar het Strafwetboek, meer bepaald artikelen 195 en 197, en meent dat er sprake is van valsheid in geschrifte. Gelet op het feit dat de commissaris-generaal op de hoogte werd gesteld van deze onzorgvuldigheid, doch hiertoe niets onderneemt, meent verzoeker dat men wetens en willens gebruik maakt van een geschrift dat kennelijk met een valsheid behept is.

Verzoeker licht verder het recht op bijstand tijdens het persoonlijk onderhoud toe.

Door de foutieve vermelding, kan dit ertoe leiden dat de Raad misleid wordt door de aanname dat een advocaat aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud, waardoor de Raad hieruit afleidt dat deze advocaat erop kon toezien dat het persoonlijk onderhoud op correcte wijze verliep.

Het is evident dat deze handelswijze de rechten van de verdediging schendt, zo stelt verzoeker.

Het komt voor dat de gebruikelijke advocaat van de verzoeker niet beschikbaar is. Daarenboven heeft de verzoeker om internationale bescherming ten allen tijde recht op vrije keuze van een advocaat. Het komt dus wel vaker voor dat een nieuwe advocaat het dossier in een vergevorderd stadium overneemt. Ook de nieuwe advocaat zal door de laakbare handelswijze misleid worden in het opzicht dat een advocaat aanwezig was tijdens het persoonlijke onderhoud die over de rechten van de verdediging gewaakt zou hebben. Dit leidt er toe dat de nieuwe advocaat geen adequate inschatting kan maken over de beroepskansen van de asielzoeker. Ook dit schendt de rechten van de verdediging.

Vermits het gebruik van een vals stuk een misdrijf oplevert, is de bestreden beslissing kennelijk onwettig, en dient zij zonder meer te worden vernietigd. De bestreden beslissing werd immers genomen in strijd met artikel 197 j° 195 van het Strafwetboek.

Daarenboven vereist de toepassing van het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit* dat geen toepassing kan worden gemaakt van de bestreden beslissing.

Wat de eigenlijke bestreden beslissing betreft, hekelt verzoeker de standaardmotivering aangaande de socio-economische en humanitaire situatie.

Verzoeker verwijst naar eerdere rechtspraak van de Raad waar deze oordeelde dat niet kan worden uitgesloten worden dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend te wijten is aan gedragingen van de taliban. Verzoeker citeert het arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 en meent dat dit nog steeds gelding heeft.

Verzoeker verwijst verder naar landeninformatie van Amnesty International waaruit blijkt dat de situatie in Afghanistan enkel verslechterd, in het bijzonder voor vrouwen en meisjes. Verzoeker betoogt dat de humanitaire situatie te wijten is aan de taliban als actor.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij bij terugkeer in een situatie van extreme armoede zal belanden. In dit verband stelt verzoeker dat de discriminatie en uitstoting die hij zal ondervinden bij terugkeer ertoe zal leiden dat hij niet zal kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Verzoeker verwijst tevens naar landeninformatie van de Secretaris-generaal van Verenigde Naties van 28 januari 2022 aangaande de humanitaire situatie.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

“4. mail van raadsman van verzoeker naar CGVS dd. 19/07/2022
5. mail van raadsman van verzoeker naar CGVS dd. 10/02/2022
6. mail van raadsman van verzoeker naar CGVS dd. 17/02/2022
7. mail van raadsman van verzoeker naar CGVS dd. 18/02/2022
8. mail van raadsman van verzoeker naar CGVS dd. 14/03/2022
9. “Death In Slow Motion Women And Girls Under Taliban Rule” van Amnesty International, ASA 11/5685/2022, verschenen in juli 2022, raadpleegbaar op: https://www.amnesty.nl/content/uploads/2022/07/ASA1156852022_EN_DeathInSlowMotion.pdf?x4336”.

2.1.3. De commissaris-generaal brengt in een aanvullende nota van 11 oktober 2023 de volgende landeninformatie ter kennis:

- EUAA COI “Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;

- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022;
- COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023 beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat de bestreden beslissing op foutieve wijze verwijst naar de aanwezigheid van een advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud. Het betreft een materiële vergissing omtrent de identiteit van de advocaat. Verzoeker stelt dat hij de commissaris-generaal op de hoogte heeft gebracht van deze vergissing, doch hier geen gevolg aan werd gegeven. Gelet op de voorgaande vaststellingen, is verzoeker van mening dat er sprake is van valsheid in geschrifte en bedrog. Nog meent verzoeker dat zijn rechten van verdediging werden geschonden. Tot slot stelt verzoeker dat dit hoe dan ook getuigt van een manifeste onzorgvuldigheid. Omwille van de voorgaande redenen is verzoeker van mening dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

De Raad wijst verzoeker vooreerst op haar rechtsmacht en bevoegdheid, met name de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming in het kader van de Vreemdelingenwet, zoals reeds hierboven werd geëxpliciteerd. De toepassing van de bepalingen van het Strafwetboek valt dan ook buiten de appreciatie van de Raad.

Voorts stelt de Raad vast dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker wel degelijk werd bijgewoond door de advocaat van verzoeker, hetgeen hij zelf niet betwist. Verzoeker en zijn advocaat ontvingen een kopie van het persoonlijk onderhoud. Verder blijkt dat verzoeker, bij wege van zijn advocaat, gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om correcties aan te brengen aan het persoonlijk onderhoud (verzoekschrift, stuk 8; Documenten, stuk 5, nr. 8). De Raad stelt dan ook vast dat er voldaan is aan artikel 19 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt voorts op dat verzoeker in het kader van zijn beroep wordt bijgestaan door een advocaat, kennis kon nemen van de bestreden beslissing, toegang heeft tot het administratief dossier en een

verzoekschrift kon indienen. Het is de Raad dan ook niet duidelijk hoe zijn rechten van verdediging werden geschonden. Een speculatief betoog over een problematiek die kan optreden bij het vervangen van een advocaat door een andere advocaat werpt hier geen ander licht op.

Verder moet worden vastgesteld dat er geen wetsbepaling door verzoeker wordt aangehaald die stelt dat het juist vermelden van de advocaat aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud een op straffe van nietigheid bepaalde vormvereiste is die de gehele bestreden beslissing zou tenietdoen.

Aangaande het vermeende 'bedrog' vanwege de commissaris-generaal, is de Raad van oordeel dat de loutere vaststelling dat de commissaris-generaal deze foute vermelding niet rechtzette, ook al werd hij door de advocaat van verzoeker hiervan op de hoogte gebracht, niet leidt tot de vaststelling van enig bedrog. Het is de Raad ook niet duidelijk welk doel de commissaris-generaal zou nastreven door het foutief vermelden van de aanwezige advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud, laat staan dat er sprake zou zijn van enige intentionaliteit (minstens wordt dit niet aangetoond door verzoeker).

Bovenal blijkt uit het administratief dossier dat zowel de notities van het persoonlijk onderhoud als het formulier "verklaring: tussenkomst van advocaat" aanduiden dat advocaat Oger *loco* heeft opgetreden.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen, is de Raad van oordeel dat in de hypothese dat er sprake zou zijn van een foutieve vermelding, dit niet meer dan een administratieve fout betreft, die geen enkele weerslag heeft op de eigenlijke motieven van de bestreden beslissing en evenmin de rechten van verzoeker op een negatieve manier zou beïnvloeden.

2.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij de tewerkstelling van zijn vader en broer niet aannemelijk weet te maken (i), hij gebrekkige informatie verschaft over het bedrijf waarvoor ze werkten (ii), hij onduidelijke verklaringen aflegde omtrent de leeftijd van zijn broer (iii) de door hem neergelegde documenten zijn verklaringen verder ondermijnen (iv) en hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zijn vertrekdatum (v).

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen enkel inhoudelijk verweer tegen de terechte vaststellingen van de bestreden beslissing. Bij gebrek aan een dienstig verweer blijven de motieven van de bestreden beslissing dan ook onverminderd gehandhaafd en worden deze overgenomen door de Raad:

"Het CGVS stelt immers vast dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden tewerkstellingen van uw vader en van uw broer Z. voor het bedrijf Alpha Omega dat diensten leverde aan de Afghaanse strijdkrachten, wat nochtans de aanleiding zou hebben gegeven tot uw problemen met de taliban. Zo zijn uw verklaringen over hun beider jobs bijzonder summier en zeer vaag gebleken. Van uw vader weet u niet wanneer hij in dit bedrijf aan de slag gegaan zou zijn als wapenhersteller of welke eventuele beroepsactiviteiten hij daarvoor uitgeoefend zou hebben (CGVS, p. 12). U verklaart verder dat uw vader werkzaam was op een basis van het Afghaanse nationale leger in Kunar maar om welke basis het precies zou gaan en waar die plek dan wel gesitueerd zou zijn, kan u niet toelichten (CGVS, p. 13). Dat zijn tewerkstelling al van langer geleden dateert, kan niet overtuigen als verklaring voor uw onwetendheid, te meer u ook in het geheel onduidelijk blijft over uw broer Z., terwijl zijn job als wapenhersteller toch van recenter zou dateren. Hoewel u verklaart dat uw broer op verschillende plekken en in verscheidene provincies in Afghanistan tewerkgesteld zou zijn voor AOS, bent u vervolgens niet in staat om het CGVS hiervan een duidelijk overzicht te geven en herinnert u zich nauwelijks twee plaatsen: Kunar en Gamberi te Laghman (CGVS, p. 15). Voorts slaagt u er niet in om zelfs ook maar één herinnering of anekdote aan te halen met betrekking tot hun beweerde tewerkstellingen (CGVS, p. 18). Dit is zeer frappant. Ook als het CGVS opmerkt dat dergelijke job als wapenhersteller een zekere technische kennis vereist en u de vraag stelt of uw vader en/of broer dan technisch geschoold waren, tast u blijkbaar in het duister (CGVS, p. 18 en 19).

Verder zijn uw verklaringen in verband met het bedrijf Alpha Omega zo mogelijks nog beknopter. U zegt dat het een buitenlands bedrijf is dat wapens van Afghaanse strijdmachten repareert maar verder heeft u er geen informatie over. Gevraagd of AOS dan bv een Indiaas, Amerikaans, ... bedrijf is, zegt u dat niet te weten. Dit is zeer opvallend, te meer u bij de DVZ nog wel duidelijk wist te stellen dat het om een Amerikaans bedrijf zou gaan (Vragenlijst CGVS, p. 3). Of het bedrijf ergens een hoofdkwartier heeft in Afghanistan, hoeveel werknemers Alpha Omega ongeveer tewerkstelt en of het bedrijf nog steeds actief is in het land zijn allemaal zaken die u evenmin kan verduidelijken (CGVS, p. 14-15). Als het CGVS zich

voorts afvraagt of het bedrijf ook andere diensten aanbiedt dan het repareren van wapens, zegt u wederom er geen informatie over te hebben (CGVS, p. 18).

Zelfs wat betreft de leeftijd van uw broer Z. ziet u blijkbaar de noodzakelijk om zeer onduidelijke verklaringen af te leggen. Gevraagd naar zijn leeftijd op het moment van zijn overlijden in 2018, antwoordt u dat niet te weten “omdat hij ouder was” dan u (CGVS, p. 18). Dit argument kan bezwaarlijk overtuigen, te meer u twee oudere zussen zou hebben en u hun leeftijden bij de DVZ nog wel kon opgeven (Vragenlijst DVZ, punt 17). Daarnaast legt u zijn taskara voor en zijn aanbevelingsbrief van Alpha Omega, nochtans twee documenten waarop zijn leeftijd genoteerd staan. Het is helemaal niet aannemelijk dat een enigszins geschoolde jongeman die beweert zijn land van herkomst te zijn moeten ontvluchten omwille van de jobs van zijn vader en broer, omtrent alle bovenstaande elementen geen enkel zinvol antwoord zou kunnen geven. Uw uiterst summiere verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw naaste familieleden dergelijke jobs uitoefenden verder.

De documenten die u in verband met hun werk voorlegt, kunnen uw geloofwaardigheid niet herstellen, integendeel. Vooreerst kon vastgesteld worden dat u veelal niet vertrouwd bent met de door u neergelegde stukken. U legt bv een (onvolledig) verzekeringscontract voor dat handelt over een compensatie voor jullie familie naar aanleiding van het overlijden van uw vader. Hiernaar gevraagd verklaart u dat Alpha Omega nooit een compensatie zou hebben uitbetaald, maar op de vraag waarom zij dit dan nooit gedaan zouden hebben, zegt u dat niet te weten (CGVS, p. 19, p. 20). Nochtans zou volgens het contract de som van zo’n 7000\$ uitbetaald worden aan de weduwe, met name uw moeder. Het is dan ook gezien de grootte van het bedrag zeer merkwaardig dat u niet zou weten of het al dan niet uitbetaald werd aan uw moeder, of waarom het nooit werd uitbetaald (CGVS p. 20). Nog is het zo dat de zogezegde werkbadge van uw vader vermeldt dat hij een teamleider was in het bedrijf, maar ook van dit gegeven bent u hoegenaamd niet op de hoogte (CGVS, p. 18). Verder dient nog opgemerkt te worden dat de inhoud van hun documenten in tegenstrijd is met uw eigen verklaringen. Twee certificaten van uw vader en uw broer Z. tonen aan dat zij beiden in de periodes 2006-2008 en 2008-2010 tegelijkertijd een training zouden gevolgd hebben bij AOS. Nochtans beweert u dat Z. pas in het bedrijf zou zijn beginnen werken na de dood van jullie vader, die ergens in 2010 plaatsvond (CGVS, p. 15). U argumenteert vaagweg dat de certificaten dateren van de periode dat het bedrijf startte met hun operaties, wat geenszins overtuigt (CGVS, p. 22). U stelt voorts dat Z. tot het jaar 2018 voor Alpha Omega zou hebben gewerkt, nochtans wees het CGVS u er reeds tijdens het persoonlijke onderhoud al op dat dit geenszins afgeleid kan worden uit de door u neergelegde stukken. De zogezegde werkbadge van uw broer vermeldt als vervaldatum 21 september 2013, en ook een appreciatiecertificaat en een bevestigingsbrief van zijn tewerkstelling – wat overigens leest als een afscheidsbrief – handelen over het einde van de samenwerking in 2013. Hiermee geconfronteerd biedt u wederom geen afdoende verklaring: u verklaart dat u niet voor het bedrijf heeft gewerkt, dat u het niet van het begin tot het einde kan uitleggen, dat u onvoldoende informatie heeft, dat uw broer het niet uitlegde, dat u geen details kan geven (CGVS, p. 21). Al deze verklaringen bieden geen voldoende verschooning aangezien het uw broer betrof die als naast familielid moet worden gezien.

Ook moet nog gewezen worden op de informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier en waaruit blijkt dat het bedrijf AOS in het verleden inderdaad actief was in Afghanistan maar dat hun contracten als onder meer wapenhersteller voor het Afghaanse leger naar alle waarschijnlijkheid al in 2014 beëindigd werden. Hierop gewezen, komt u niet verder dan enkele vage vermoedens en veronderstellingen: het bedrijf had “misschien” andere projecten of andere branches, zo verklaart u (CGVS p. 21). Van iemand die beweert de taliban te moeten vrezen omwille van de banden tussen zijn familieleden en dat bedrijf, kan hieromtrent nochtans een duidelijker en gedetailleerde uitleg verwacht worden.

Verder moet gewezen worden op uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw beweerde vertrekdatum uit Afghanistan. Bij de DVZ verklaarde u nog dat u het land verliet in december 2018 (Verklaringen DVZ, punt 37), ten aanzien van het CGVS beweert u evenwel dat u Afghanistan verlaten hebt in december 2017 (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met dit verschil zegt u dat u het niet meer zeker weet of het nu het jaar 2017 of 2018 vertrok, wat helemaal niet overtuigt, te meer u nadien uw verklaringen wederom bijstuurt en tot twee keer zou stellen dat u weldegelijk in de laatste maand van 2018 vertrokken bent (CGVS, p. 5 en p. 17). De wel zeer opvallende vaststelling dat u uw vertrekdatum aanvankelijk precies één jaar eerder situeert, doet veeleer vermoeden dat het hier niet om een “toevallige” vergissing gaat maar dat u probeert om enkele zaken te corrigeren en in lijn te brengen met elkaar. Dit blijkt uit uw relaas. Bij de DVZ verklaarde u nog dat uw broer Z. gedood werd door de taliban in 2017 en dat u en uw broer S. “niet veel later” Afghanistan verlieten (Vragenlijst CGCS, punt 5).

Ook bij het CGVS zegt u dat de dood van jullie broer de aanleiding gaf om enkele dagen later uit het land te vertrekken, maar waar u eerst beweert dat zijn overlijden dateert van 2017, verklaart u vervolgens dat u het niet meer weet of het nu 2017 of 2018 was, om uiteindelijk te stellen dat hij dus aan het einde van het jaar 2018 gedood werd (CGVS, p. 16 en 17). Het is nochtans helemaal niet aannemelijk dat u zich dergelijke ingrijpende gebeurtenis, met name de dood van uw eigen broer, niet beter in de tijd zou kunnen situeren, indien geloofwaardig. Uw steeds wisselende en veeleer onduidelijke verklaringen met betrekking tot het tijdstip van uw vertrek doen dan ook in zeer ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. De verklaring van uw advocaat in de opmerkingen op het persoonlijk onderhoud, als dat u als zeer laag geschoold persoon niet in staat bent een kalender te hanteren volstaat niet. U kan immers wel lezen en schrijven en bent volgens uw verklaringen tot de twaalfde graad naar school geweest (CGVS p. 9, 19)."

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn verblijf in België en stelt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zeer waarschijnlijk gediscrimineerd zal worden, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd.

De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "Afghanistan Country Focus" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat "zina" betreft— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting — wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media.

Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan – taliban's impact on the population"*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De bestreden beslissing oordeelt op pertinente wijze het volgende aangaande verzoekers verwestering:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals

bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker voert geen enkel element aan waaruit zou blijken dat er sprake is van verwestering in zijn hoofde.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer preciaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene preciaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker beroept zich evenmin op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP